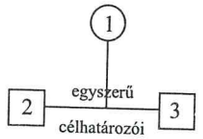
4. = *b)*

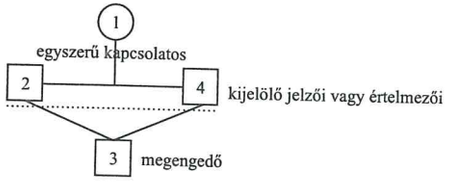
5. = *e)*

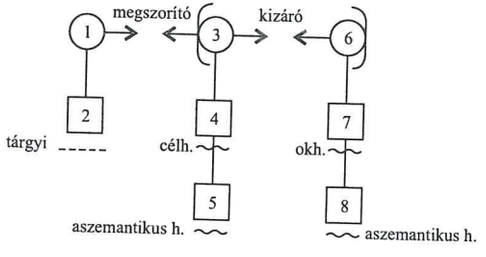
692. *a), c), b)*

693. *a)* szószerkezetsor; *b)* szószerkezetbokor; *c)* szószerkezetlánc

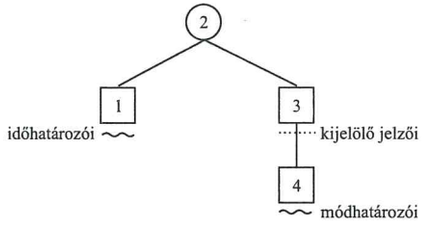
694.
[1] Miért nem vagyunk hasonlók a fához,| [2] mely| [3] ha századokig áll is,| [2] minden tavasszal új zöldbe öltözik,| [4] és friss virágokat hajt?

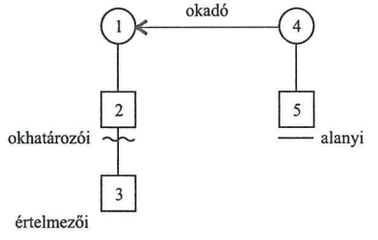
695.
[1] Tudom,| [2] hogy feltűnően öltözködöm,| [3] de ezt nem azért teszem,| [4] hogy mások felfigyeljenek rám vagy arra,| [5] amit viselek,| [6] hanem| [7] mert csak így vonhatom el a figyelmet arról,| [8] ami bennem csúnya.

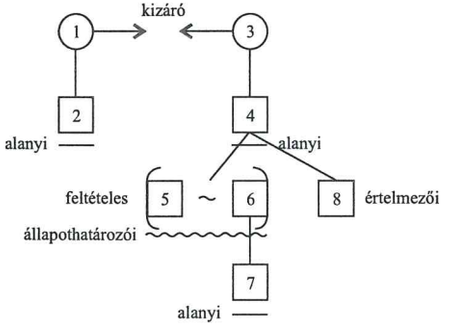
696.
[1] Amikor könyvem a nyilvánosság elé lép,| [2] nem tudom leküzdeni azt az érzést,| [3] hogy nekem is bocsánatot kell kérnem merészségemért,| [4] mint ahogy a régi szerzők tették.

697.
[1] Egyedül csak attól félt,| [2] hogy előbb-utóbb felbukkanhat valaki a mulatóban,| [3] aki felismeri az igazi grófot,| [4] hiszen itt annyian előfordulnak,| [5] akik azonosítani tudják.

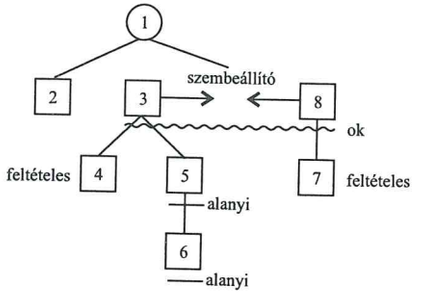

698.
[1] Nem az a kérdés,| [2] hogy ideális-e egy terminus,| [3] hanem| [4] hogy| [5] ha a tárgyalt fogalomra nincsen műszó,| [6] vagy nem egyértelmű,| [7] ami van,| [4] akkor jelölnünk kell a fogalmat helyben értelmezett megnevezésekkel,| [8] melyeket természetesen nem tekinthetünk terminusnak.

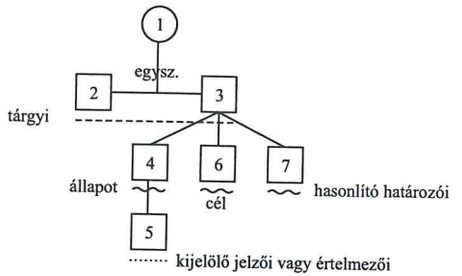
699.

[1] Sokat gondolkoztam azon,| [2] hogy részt vegyek-e az iskolai biológiaversenyen, | [3] mert| [4] ha elmegyek,| [3] lehet,| [5] hogy kiderül,| [6] semmi tehetségem a biológiához,| [7] ha pedig nem megyek el,| [8] megsértődik a tanár.

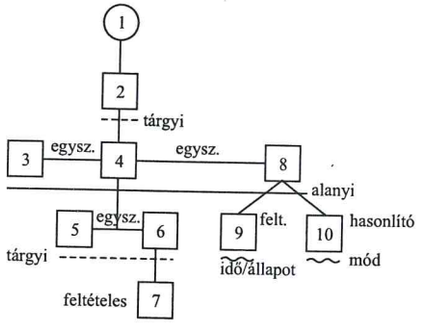
700.

[1] A drogokkal kísérletezők egy része – teljesen hibás érveléssel – azt állítja,| [2] hogy hajdanán a sámánok is ezeket a szereket használták,| [3] és| [4] ha ők birtokában voltak a misztikus titkoknak,| [5] amelyek ma is igen sok kereső embert foglalkoztatnak,| [3] ma sem kell mást tenni ahhoz,| [6] hogy az ember fantasztikus élmények és spirituális élvezet birtokába kerüljön,| [7] mint élni a drogokkal.

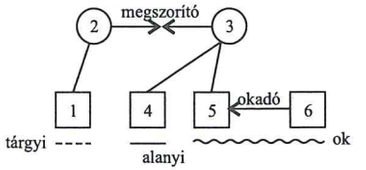
701.

[1] Az ember azt hinné,| [2] hogy Pjotr Iljics legegyenesebb és legrövidebb útja az lett volna,| [3] ha most Fjodor Pavlovics házába indul,| [4] és megtudja,| [5] nem történt-e ott valami,| [6] és| [7] ha történt,| [6] mi is volt az voltaképp,| [8] és csak| [9] ha már kétségtelenül meggyőződött mindenről,| [8] akkor megy a járási rendőrfőnökhöz,| [10] ahogy immár szilárdan eltökélte.

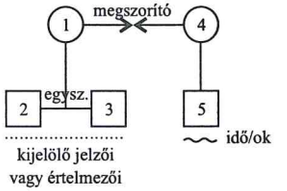
702.

[1] Hogy mit csináltak ezzel a sok pénzzel,| [2] senki nem tudja,| [3] de valószínű,| [4] hogy a korábbi vállalkozások hézagait tömték be vele,| [5] mert ennyi idő alatt ennyi pénzt| [6] – hisz összejött legalább kétmillió forintjuk –| [5] nem tudtak volna másra költeni.

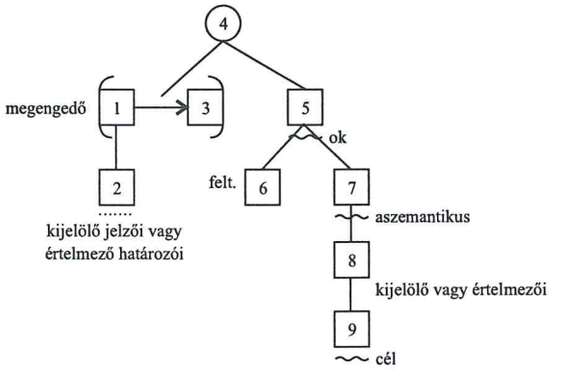
703.

[1] Az intézetet,| [2] mely a Dohány utca elején állott,| [3] s tágas kerttel bíró épület volt,| [1] az 1838-i szomorú árvíz majdnem teljesen elpusztította,| [4] s| [5] miután az éves költségüket kimerítették,| [4] az újjáépítésről le kellett mondani.

704.

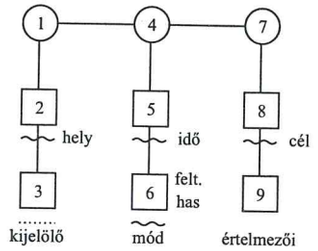
[1] Noha a könyvtárban,| [2] ahová járni szoktam,| [1] még mindig állományellenőrzés folyik,| [3] ezért nem vehetnék ki könyvet,| [4] most mégis elmegyek oda,| [5] mert| [6] ha ott megtalálom Zsófit, a szomszédunkat,| [5] esélyem van arra,| [7] hogy megkeresse és kikölcsönözze a könyvet,| [8] amit Gáspár professzor ajánlott,| [9] hogy dolgozzak fel a diplomamunkámhoz.

705.

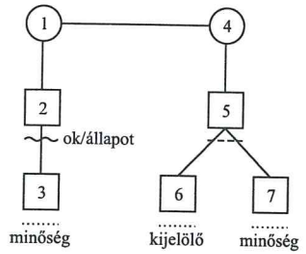
[1] Zsófika ilyenkor belém karolva nagy erővel vonszolt arrafelé,| [2] ahol előbb-utóbb összeakadhattunk azzal a pék- vagy vargalegénnyel,| [3] akinek látására sóvárgott,| [4] s| [5] miközben éles, hadaró hangján egyfolytában magyarázott valamit,| [6] mintha ügyet se vetne az utcán járó-kelő

emberekre,| [4] a szeme ide-oda járt,| [7] s időnként oldalba bökött a könyökével,| [8] hogy ráirányítsa a figyelmemet valamelyik jobb külsejű legényre,| [9] aki megnézett bennünket.

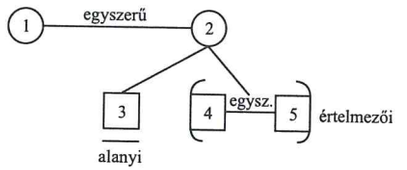
706.

[1] A művészi forma,| [2] midőn oly eszméket s érzelmeket fejezett ki,| [3] melyek milliók szívében éltek,| [1] tárgya által népiessé vált,| [4] s ennek tulajdoníthatjuk,| [5] hogy azon nagy változásoknak dacára,| [6] melyeken nyelvünk az utolsó időben keresztülment,| [5] az irodalom és a nép nyelve között különbség létezik ugyan,| [7] de nem oly válaszfal, mely mind az irodalom, mind a nemzet kifejlődésére károsan hatna.

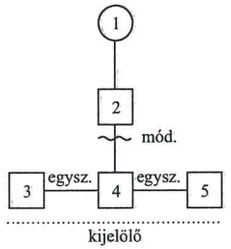
707.

[1] Az emberek itt csoportokban éltek,| [2] s| [3] aki mindjárt az első napokon nem ismerkedett,| [2] az később már kialakult társaságokkal találja szembe magát,| [4] amik már csak önmagukkal vannak elfoglalva,| [5] és a kintrekedttel nemigen törődnek.

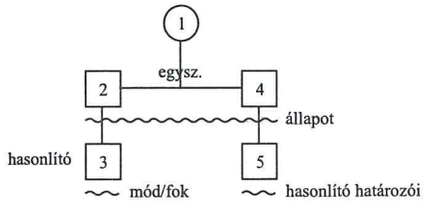
708.

[1] Fodorné tudniillik úgy vélekedett,| [2] hogy az a szomorújáték,| [3] melynek a szerzője minden este hétkor jár haza,| [4] kisasszonykákkal nem barátkozik,| [5] s nem csinál adósságokat:| [2] a legjobb szomorújáték a világon.

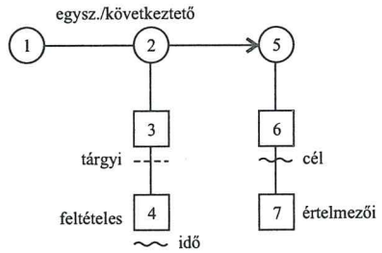
709.

[1] De| [2] mikor valakinek a feje úgy összevissza van varrva,| [3] mint egy kínai krepp látogatóruha,| [4] s mikor az ember a koponyáját összetákoló kötelékektől nem sokkal lát többet a világból,| [5] mint egy kétnapos borz,| [1] bizonyára számot tarthat némi elnézésre.

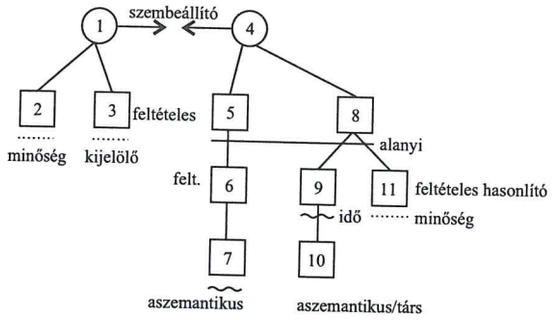
710.

[1] Ő ismeré emberét,| [2] s tudta,| [3] hogy| [4] ha Kislaky az ítélet kimondása előtt hazamegy,| [3] neje s Kálmán kéréseinek s Völgyesy okoskodásainak ellentállni nem fog,| [5] s ezért mindent el akart követni,| [6] hogy Viola halálos ítélete,| [7] melynek végrehajtása nálánál senkinek inkább a szívén nem feküdt,| [6] mindjárt mondassék ki.

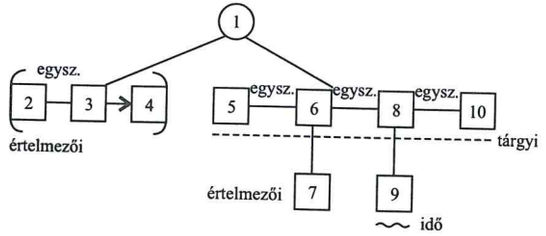
711.

[1] Első kötelessége minden embernek,| [2] ki a közéletben részt vesz:| [1] tisztán kimondani meggyőződését azon esetben is,| [3] ha ez által állását veszélyeztetné;| [4] de a másik nem kevésbé fontos kötelessége az:| [5] hogy| [6] ha meggyőződését kimondva semmi reménye nincs arra,| [7] hogy az elfogadtassék,| [5] magát alárendelni tudja,| [8] s| [9] midőn azokhoz csatlakozik,| [10] kik nézetéhez legközelebb állnak,| [8] szintoly buzgósággal teljesítse polgári kötelességeit,| [11] mintha saját véleményéért küzdene.

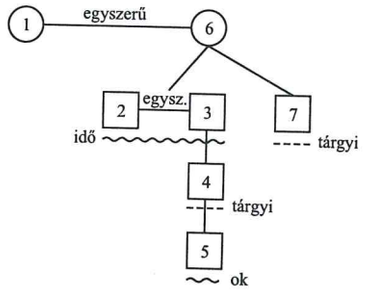
712.

[1] Ham Pegotty,| [2] aki az állami iskolába járt,| [3] és csak úgy fújta a katekizmust,| [4] tehát igen szavahihető,| [1] másnap elmesélte,| [5] hogy egy órával ezután véletlenül bedugta fejét a nappali szoba ajtaján,| [6] s Betsey kisasszony,| [7] aki ekkor már izgatottan szaladgált fel és alá,| [6] tüstént meglátta,| [8] és gyorsan lecsapott rá,| [9] még mielőtt ideje lett volna meglépni,| [10] és hogy az emeletről időnként lábdobogást meg emberi hangokat lehetett hallani, alkalmasint még a fülébe dugott vattán keresztül is.

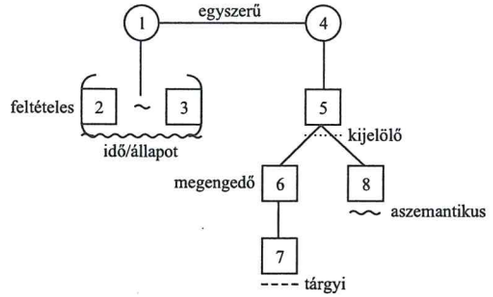
713.

[1] Szeretett szülővárosának viszontlátása apámat egész lelkében megrendítette,| [2] amikor pedig ismertették vele a végrendelet tartalmát,| [3] s megtudta,| [4] hogy fivére talán lelkifurdalástól ösztökélve, vagy azért,| [5] mert nem maradt élő hozzátartozója őrajta kívül,| [4] mindenét őrá hagyta,| [6] úgy érezte,| [7] legrégebbi és szívének legkedvesebb vágyát váltotta valóra a sors.

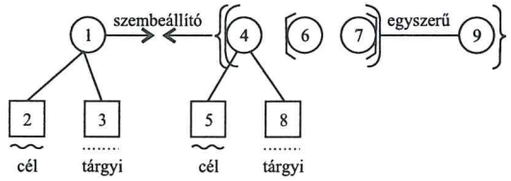
714.

[1] Ébren is láttam olykor orcáján ilyesféle kifejezést,| [2] ha fogfájás gyötörte,| [3] vagy ha a konyhában a serpenyőből fölfreccsenő, forró zsír cseppje érte csupasz karját a könyékig feltűrt ruhaujj fölött,| [4] s ilyenkor ébren is elfogott ugyanaz a mélységes, csontom velejéig ható borzalom,| [5] mintha valami módon,| [6] bár magam sem tudom,| [7] miért és miképpen,| [5] én magam is vétkes lennék abban,| [8] ami történt.

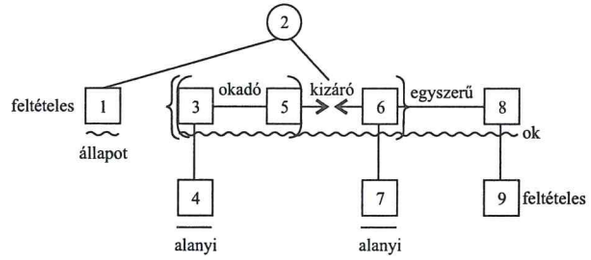
715.

[1] Ahhoz,| [2] hogy szatírát írjunk,| [1] nem kell okvetlenül megvetnünk azokat,| [3] akik ellen írjuk;| [4] de ahhoz,| [5] hogy ízetlen és túlzott dicsérettel halmozzunk el valakit,| [6] úgy hiszem,| [7] igenis,| [4] meg kell vetnünk azt,| [8] akit elhalmozunk vele,| [9] és könnyen rászedhető tökfilkónak kell tekintenünk.

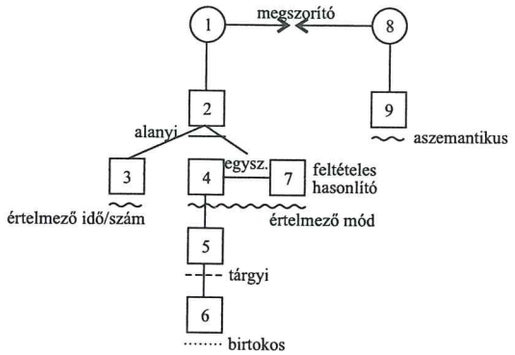
716.

[1] Ha mégis elmennék a Köfémhez dolgozni,| [2] nagyon kellemetlen helyzetbe kerülnék,| [3] mert nem az lenne a bajuk,| [4] hogy most szabadultam a börtönből,| [5] mert ott az ilyen embereket már megszokták,| [6] hanem az,| [7] hogy munkásszállóban laknék,| [8] s| [9] ha valami balhét csinálna akárki,| [8] akkor mindjárt engem vádolnának.

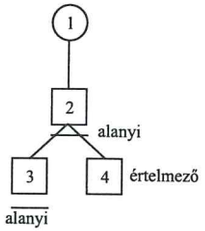
717.

[1] Most eszembe jutott az is,| [2] hogy| [3] valahányszor ezt mondta,| [2] mindig jelentőségteljesen s komoran fúrta tekintetét az enyémbe,| [4] mintha azt firtatná,| [5] megértettem-e a teljes jelentőségét annak,| [6] amit hallottam tőle,| [7] s mintha várna még tőlem valamit a hálálkodó szavakon felül is,| [8] de| [9] hogy mit,| [8] arra sehogyan sem bírtam rájönni.

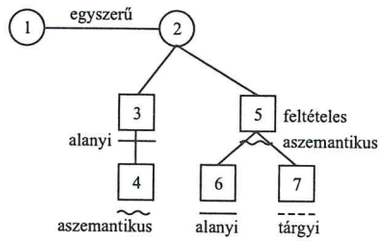
718.

[1] Az bizonyos,| [2] hogy| [3] ami jót és szépet szolgáról el lehet mondani,| [2] az mind ráillik a puszták népére,| [4] amely nyelvben, szokásban, arcvonásban országszerte szinte hibátlanul őrzi ma is valamilyen fajta ősi alkatát.

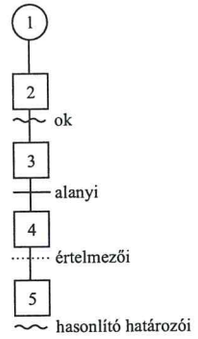
719.

[1] Kicsi esze a legakkurátusabban működött,| [2] és| [3] aki olyan sokat törődött azzal,| [4] hogy nagy nőhódítónak tartsák,| [2] mit sem törődött azzal,| [5] ha az,| [6] akivel szemben állott,| [5] azt ítélte róla:| [7] gazember!

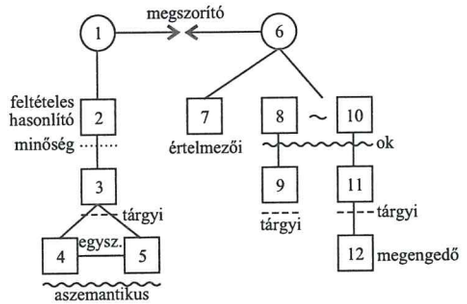
720.

[1] Régi templomok gyóntatószékeinél könnyebben megy a gyónás,| [2] mert nagy vigasztalásunkra szolgál már az is,| [3] hogy a gyóntatószékhez vezető úton kimélyedt, kikopott templomköveket ér a lábunk,| [4] amely kövek bizonyára sokkal nagyobb bűnösök léptei alatt vájódtak ki,| [5] mint amilyen bűnösnek mi érezzük magunkat.

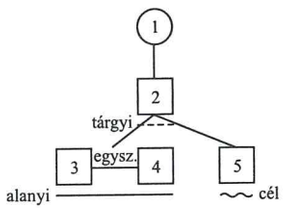
721.

[1] Egy idő után olyan érzésem támadt,| [2] mintha azt akarná értésemre adni,| [3] hogy én akadályozom benne valami módon,| [4] hogy dűlőre jusson valamely nehéz döntéssel,| [5] és szorult helyzetéből kikecmeregjen,| [6] de| [7] hogy igazából miben is áll ez a bűnöm,| [6] ezt elhallgatta előlem, vagy azért,| [8] mert úgy vélte,| [9] magamtól is tudnom kellene,| [6] vagy pedig azért,| [10] mert belátta,| [11] puszta létezésemért mégsem tehet nekem szemrehányást,| [12] jóllehet szíve szerint talán ezt cselekedte volna.

722.

[1] A tapasztalás mutatja,| [2] hogy azok,| [3] akik értelem tekintetében legmagasabban állnak,| [4] s kortársaik felvilágosítására a legtöbbet tették,| [2] ritkán alkalmasak arra,| [5] hogy a haladást vezessék.

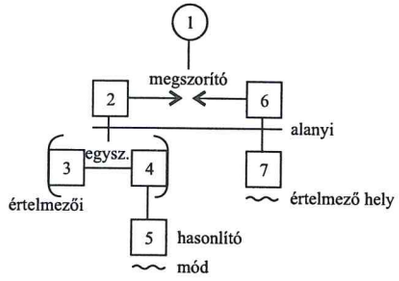
723.

[1] Jó volna már egyszer felhagynunk azon gyermekes kecsegtetéssel,| [2] mellyel azt hízelegjük magunknak,| [3] hogy a publikum felett állunk,| [4] mely sokkal gyarlóbb,| [5] hogysem annak kedvét kelljen keresnünk.

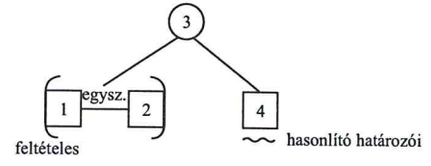
724.

[1] Történt azonban az 1618. esztendőben,| [2] hogy a Buda előtt levő nyúlszigeti kolostor fehér apácái, azok tudniillik,| [3] akiket IV. Béla magyar király alapított,| [4] és akik 1541-ben nemkülönben,| [5] mint az óbudai klarisszák| [4] elbujdostak a törökök dühössége elől,| [2] először Váradra bujdostak és költöztek,| [6] de ott is a törökök hatalma elterjedvén, Nagyszombatba vették lakásukat, a dominikánus páterek kolostorába,| [7] aholis tőlük elzárva sok ideig laktak.

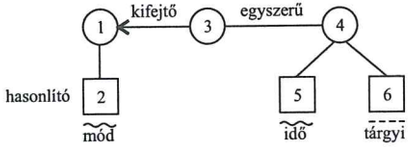
725.

[1] Ha egy napon a nők mind eljönnének,| [2] és az ígéretek beváltását követelnék,| [3] valóban nem tehetnék egyebet,| [4] mint a másvilágra szöknék, drága, felejthetetlen szerelmeim elől.

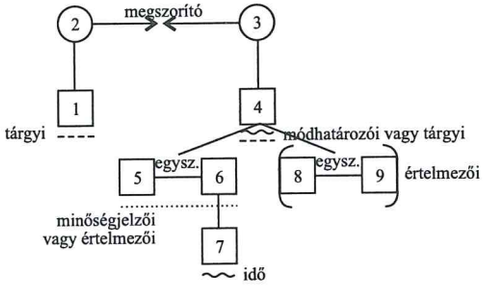
726.

[1] A balgatag ember úgy van az élet igazságával,| [2] mint a gyerek a káposztafejjel:| [3] száz levelét leszaggatja,| [4] s csak| [5] mikor a kemény torzsához ér,| [4] akkor veszi észre,| [5] hogy a káposztát eldobta.

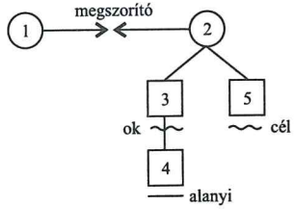
727.

[1] Hogy anyámat mi indíthatta erre a házasságra,| [2] máig sem tudom,| [3] de úgy képzelem,| [4] a szoknyája után kapdosó kocsmatöltelékek között,| [5] kik kásás, részeg hangon arcátlan megjegyzéseket kiáltoztak utána,| [6] s botladozó nyelvvel szemérmetlen szavakat dadogtak a fülébe,| [7] amikor a boroskancsót letette eléjük,| [4] talán menedéket remélt találni apámban,| [8] ki ekkoriban még komoly és józan életű ember lévén, soha egy pohár borral többet nem ivott,| [9] és akitől parázna beszédeket soha nem hallhatott.

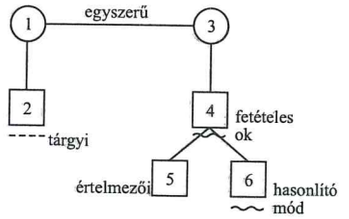
728.

[1] Ott álltunk a küszöbön,| [2] de| [3] mivel| [4] akik velünk jöttek,| [3] nem vittek a háziaknak ajándékot,| [2] vissza kellett ülnünk a kocsiba,| [5] hogy beszaladjunk egy virágboltba.

729.

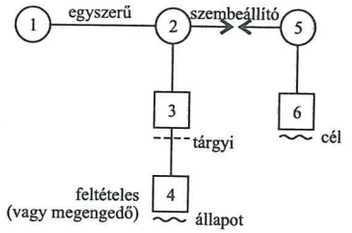
[1] Bevallom,| [2] örülök ennek a tarkaságnak,| [3] s boldog volnék,| [4] ha egykor e falvak az évszázadok óta tartó kifürkészhetetlen okú bicskázások helyett,| [5] amelyek ősindítéka tán még Ázsiában történt,| [4] egykor miattam kelnének nemes versenyre,| [6] mint hajdan a hét görög város Homéroszért.

A mondat úgy is elemezhető, hogy a *Bevallom* főmondatnak a 2. és a 3. tagmondat is tárgyi mellékmondata. Ebben az esetben a 2. és a 3. tagmondat között egyszerű kapcsolatos viszony van.

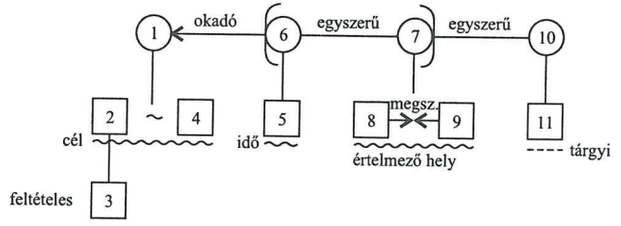
730.

[1] A fiúk kopogó szemmel nézték a csemegét,| [2] s nem értették,| [3] hogy| [4] ha már úgyis szét akarja osztani köztük,| [5] miért nem most mindjárt,| [6] de szerencsére egyik sem vett magának bátorságot,| [7] hogy ezt meg is kérdezze.

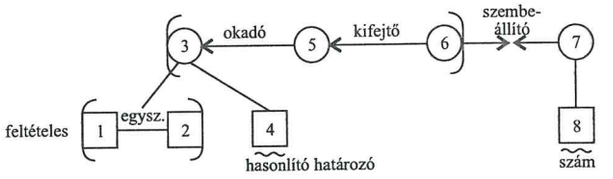
731.

[1] De mindhiába törekedtem az oszlop felé,| [2] hogy anyám kötelékeit,| [3] ha kell,| [2] foggal-körömmel megoldjam,| [4] vagy hogy legalább sorsában osztozzam vele,| [5] valahányszor már-már közelébe jutottam,| [6] mindannyiszor valami sötét, arctalan erő, talán a bámészkodó, a kínszenvedés látványára éhes tömeg, talán valami más, fölkapott,| [7] és hátrébb lökött, oda,| [8] ahonnét még tisztán láthattam anyám arcát a sűrű füst és láng függönyén át,| [9] de kezemmel már nem érinthettem,| [10] és még annyit sem tehettem,| [11] hogy jelenlétemet és tehetetlen együttérzésemet legalább tudtára adjam.

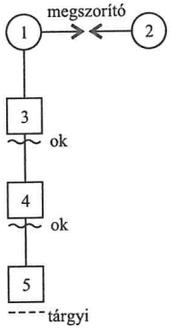
732.

[1] Ha van utazókosarad,| [2] és autóval mész üdülni,| [3] egyszerűbb azt magaddal vinni kiságyként,| [4] mint a szállodai gyermekágyat biztonságossá varázsolni,| [5] ugyanis némelyik ágy veszélyt rejt:| [6] a baba feje beszorulhat a rácsok közé,| [7] néhány tökéletes fajta viszont iszonyú recsegésbe kezd,| [8] valahányszor a baba megmozdul.

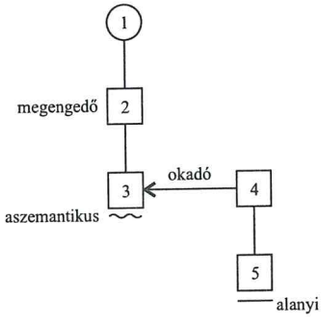
733.

[1] Most nem félek,| [2] de néha igen,| [3] hogy egy este kitör a botrány,| [4] mert apa nem bírja tovább,| [5] hogy anya minden este fátyolosra issza magát.

734.

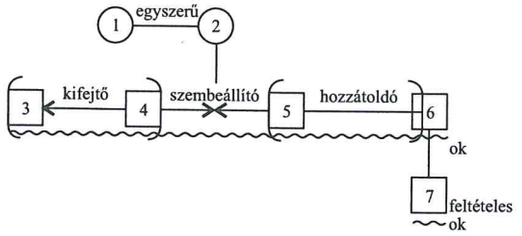
[1] Többet nem látta,| [2] nagyon számított rá pedig,| [3] hogy ez a tanultabb fiú segít neki tanítani a többit,| [4] hisz jó néhányan,| [5] akik csak egy vagy két osztályt jártak,| [4] még írni-olvasni sem tudtak rendesen, nemhogy hetet hattal vagy kilencet nyolccal megszorozni.

A mondat elemzése úgy is helyes, ha a 4. tagmondatot a 2. tagmondathoz kapcsoljuk magyarázó mellérendelő viszonnyal.

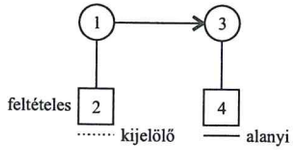
735.

[1] A gyerekek nagyszerűen megértették egymást,| [2] és ez a tanító érdeme volt,| [3] mivel a szülők sokszor voltak következetlenek:| [4] sem egymással, sem a gyerekekkel nem törődtek,| [5] a tanító viszont mindig következetes volt,| [6] és| [7] ha kellett,| [6] még szigorú is tudott lenni.

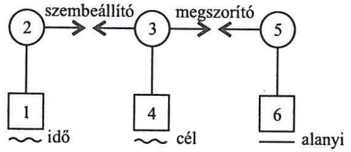
736.

[1] Abban az esetben,| [2] ha Janics, Athén kétszeres bajnoka csak egyesben jut ki Pekingbe,| [1] valakinek a helyére be kellene ülnie a négyesbe is,| [3] ezért a kvartett tagjainak érdeke,| [4] hogy Janics szerezzen kvótát a pótkvalifikációs EB-n.

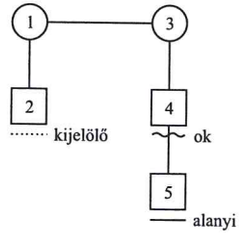
737.

[1] Amikor az ellenség a szakadék felől közelített,| [2] a királyi család értékeit fogva elmenekült a palotából,| [3] egyes hű alattvalók azonban ott maradtak,| [4] hogy védjék a várost,| [5] de végül| [6] aki nem esett fogságba,| [5] az is inkább a bőrét mentette.

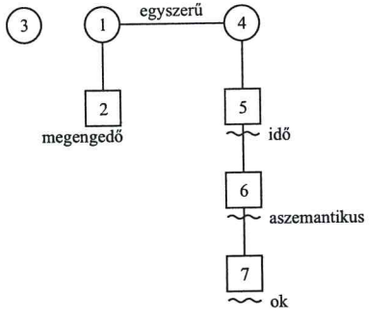
738.

[1] Az a három esztendő,| [2] amit itt töltött a király környezetében,| [1] fenekestül felforgatta az ő Szendrőben szerzett nyugodalmát,| [3] és igen elkínozták a belső bajoskodások,| [4] mert még az sem volt,| [5] akivel őszintén szólhatott volna.

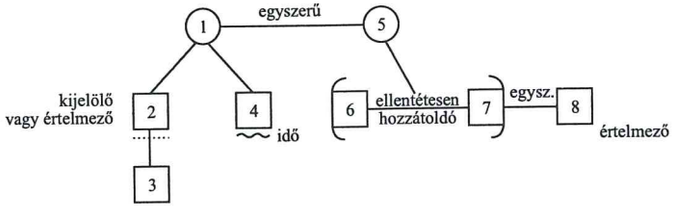
739.

[1] Az igazgató, egy Kruger nevű német ember,| [2] bár nagy ellensége volt a doktoroknak, a prixdorfiaknak különösen,| [1] mégis,| [3] úgy látszik,| [1] első tekintetre rokonszenvet érzett hősünk iránt,| [4] s megadta az engedélyt a letelepedésre,| [5] miután barátságosan figyelmeztette,| [6] hogy nehéz lesz megélni,| [7] mert már úgyis sok a doktor.

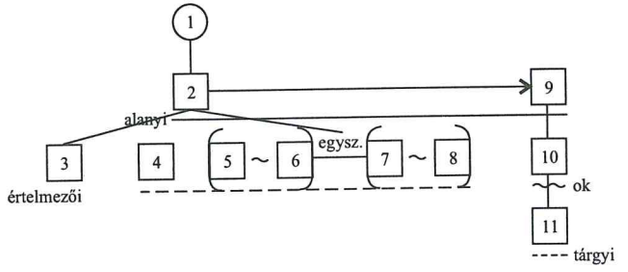
740.

[1] A világhírű festő,| [2] akiről mindenki tudta,| [3] hogy művészetének megújítója,| [4] miután meghódította Párizst és Londont,| [1] Budapesten is bemutatkozott,| [5] megismerkedett Berzenczy Lilla művésznővel,| [6] aki nemcsak túl akart tenni kalandvágyáról híres anyján,| [7] hanem francia színésznőként is le akarta főzni Berzenczynét,| [8] s éppen valami világhírességet keresett magának mecénásként.

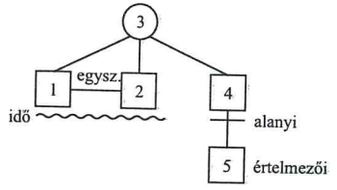
741.

[1] A tipegőkor az,| [2] amikor a baba,| [3] aki eddig mindent tőled várt és kapott,| [2] felfedezi,| [4] hogy választhat a saját akarata és a te akaratod között,| [5] vagyis lemehet veled a földszintre,| [6] vagy a szobájában maradhat,| [7] este fürödhet,| [8] de akár lefekhet fürdés nélkül is,| [9] ezért aztán állandóan üvölt,| [10] mert| [11] amit te akarsz,| [10] azt semmiképpen nem fogja ő is akarni.

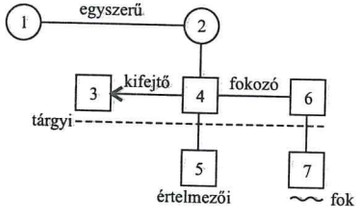
742.

[1] Amikor kinyílt az iskola kapuja,| [2] és hallani lehetett a gyerekek zsivaját,| [3] Szávainak átfutott a fején,| [4] hogy talán ez az utolsó pillanat,| [5] amikor még elszökhet innen.

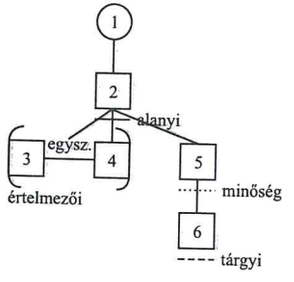
743.

[1] Apámtól ötéves koromban egy faragott sakktáblát kaptam,| [2] s talán ennek köszönhetem,| [3] hogy jó memóriám van,| [4] tudniillik bármit,| [5] amit elolvasok,| [4] könnyen megjegyzek,| [6] ráadásul nem felejtek olyan gyorsan,| [7] mint a többi közönséges ember.

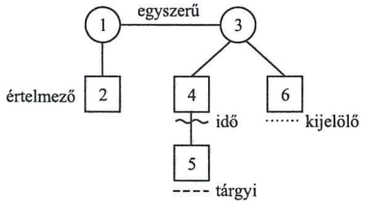
744.

[1] Váratlan és megfoghatatlan volt számomra,| [2] hogy éppen apám,| [3] kitől a hazugság és megtévesztés minden fajtáját mindig csak kárhoztatni hallottam,| [4] s aki soha ki nem fogyott a mindenféle fajtájú csalókra és szélhámosokra szórt szidalmakból,| [2] olyan tervet eszelt ki megmentésemre,| [5] amely szükségessé teszi,| [6] hogy folyamatosan port hintsünk a világ szemébe.

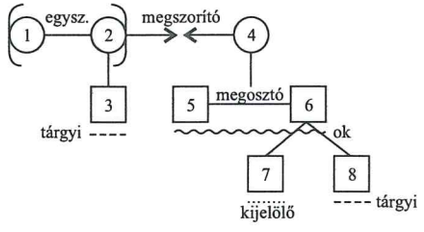
745.

[1] Esti,| [2] aki hallotta a zavart lármát,| [1] ijedten tapogatta végig magát,| [3] s| [4] miután megállapította,| [5] hogy semmi baja,| [3] visszasietett a járdára, ahhoz a kíváncsi, bámész csoporthoz,| [6] mely halálos elgázolások idején egy pillanat alatt képződik.

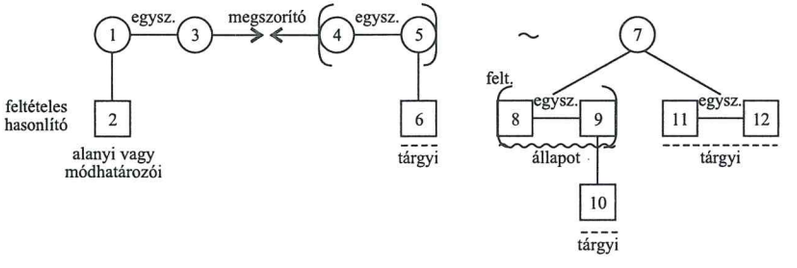
746.

[1] Felesége eleinte sehogyan sem akart hitelt adni a történteknek,| [2] és azt gondolta,| [3] Mátyás rendes szokásával ellentétben felöntött a garatra,| [4] de végezetül mégiscsak hinnie kellett neki, részint,| [5] mivel leheletén nem érződött borszag,| [4] részint pedig,| [6] mert azon asszonyok közül,| [7] akiket férje aznap éjjel a fertelmes gyülekezetben látott,| [6] nem egyről szomszédai már régóta rebesgették,| [8] hogy a gonosszal cimborál.

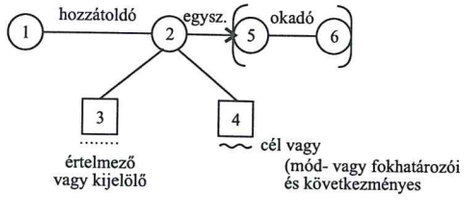
747.

[1] Néha úgy látszott,| [2] mintha Eszter jobban volna,| [3] és én már örülni kezdettem,| [4] de akkor vagy a doktor jött,| [5] s a fejét rázva mondta,| [6] hogy a betegségen semmi változást nem lát,| [7] vagy| [8] ha kimentem az utcára,| [9] s a szomszédoknak elmondtam,| [10] hogy Eszter jobban van,| [7] csak azt hallám vigasztalásul,| [11] hogy halála előtt minden beteg javul,| [12] s hogy Eszter mégsem marad meg.

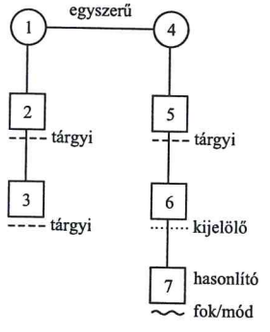
748.

[1] Pólika bebújt a bundájába,| [2] a kis prémsapkát is,| [3] amely olyan hegyesen ült a feje tetején,| [2] behúzta a felhajtott nagy gallérjába,| [4] hogy senki se ismerje meg,| [5] és nevetett, kuncogott magában;| [6] az első csatát úgyis megnyerte.

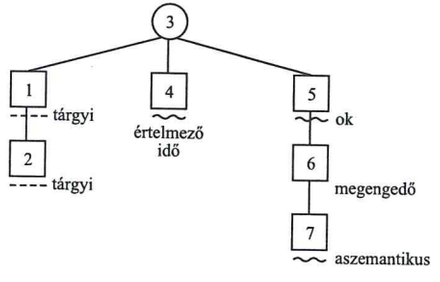
749.

[1] Azt hiszem,| [2] ebben az órában sejtettem meg,| [3] hogy mit jelent magyarul írni,| [4] s biztosan tudom,| [5] hogy ekkor született meg az a máig eleven s máig sem teljesült dacos elhatározásom,| [6] hogy hogy úgy vagy majdnem úgy,| [7] mint ő,| [6] megtanuljak magyarul beszélni.

750.

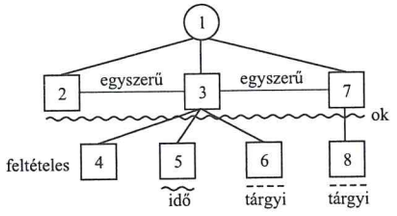
[1] Hogyan érthette mostohám,| [2] hogy minden bajának én vagyok az okozója,| [3] kérdeztem apámtól egy ízben,| [4] amikor éppen fenn járkált,| [5] mert| [6] bár mindketten ódzkodtunk tőle,| [7] hogy mostohám tébolyult vádjaira tereljük a szót,| [5] az a dolog azóta sem hagyott nyugodni.

Az 1. és a 2. tagmondatot nem tekintettük egyenes idézetnek.

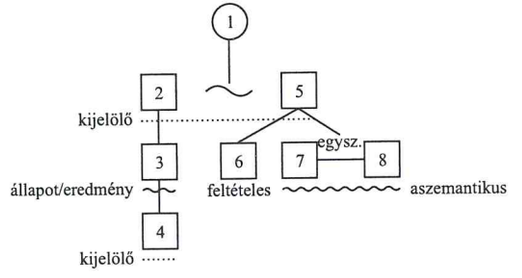
751.

[1] Rövidesen egészen megkedveltem Helenát,| [2] mert szinte minden nyűgös házi teendőtől megszabadított,| [3] s| [4] ha néha tessék-lássék mégiscsak belefogtam valami effélébe,| [5] amint észrevette,| [3] mindjárt kikapta a kezemből,| [6] amivel éppen foglalatoskodtam,| [7] és azt mondta,| [8] csak elpiszkolom vele a szép, tiszta ruhámat.

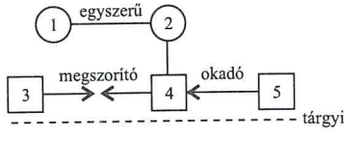
752.

[1] Sokat gondolkodott azon a kérdésen,| [2] hogy miért is nem teremtette Isten az emberi fajt olyannak,| [3] hogy hiányozzanak belőle azok az indulatok és szenvedélyek,| [4] amelyekből az e világon való sok rossz táplálkozik,| [5] vagy| [6] ha már egyszer belénk plántálta e szenvedélyeket,| [5] miért nem tett róla,| [7] hogy legalább erőtlenebbeknek és kevesebbeknek mutatkozzanak,| [8] s némi jóakarattal könnyebben megjuhásztathassuk őket.

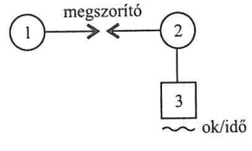
753.

[1] Fél óra múlva érte ment az apja,| [2] és közölte vele,| [3] hogy nem tűri tovább a szomszédolást,| [4] de Berci bácsihoz menjen be feltétlenül:| [5] az öreg olyan kedvesen érdeklődik felőle.

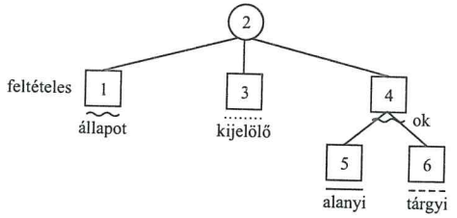
754.

[1] A hétfői tárgyaláson inge alatt jól láthatóan golyóálló mellényt viselő védett tanú a nyomozati szakaszban gyanúsítottként szerepelt,| [2] de| [3] miután együttműködött a magyar hatóságokkal,| [2] megszüntették ellene az eljárást.

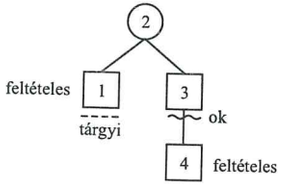
755.

[1] Ha az ember nincs egyedül,| [2] akkor a monológ,| [3] amit mond,| [2] még nem monológ,| [4] mert| [5] aki mondja,| [4] azt hiszi,| [6] hogy dialóg.

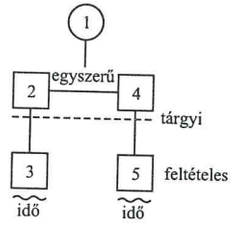
756.

[1] Ha valaki sárral dob,| [2] nem viszonzom,| [3] mert le kellene hajolnom s bemocskolnom magamat,| [4] ha ugyanazon fegyverhez nyúlnék.

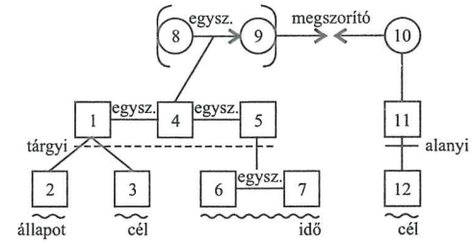
757.

[1] Joggal mondották azt,| [2] hogy az istenek részegek voltak a nektártól,| [3] amikor megteremtették az embereket,| [4] s hogy akkor,| [5] amikor józanul szemügyre vették őket,| [4] nem állhatták meg nevetés nélkül.

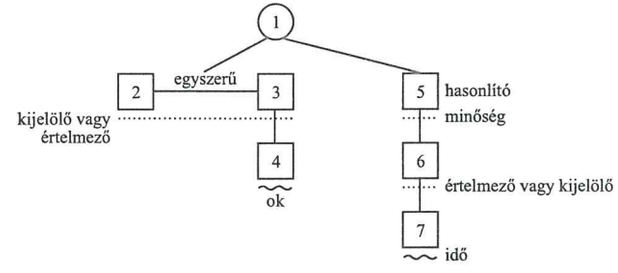
758.

[1] S ki az istentől nyert tehetségeit ahelyett,| [2] hogy velök embertársai legszentebb érdekeiért küzdene,| [1] a művészi forma mélyébe elássa,| [3] csak hogy valamiképp csorbát ne szenvedjen;| [4] ki magas helikonáról, félistennek képzelve magát, kora szenvedéseiben csak művészi stúdiumok tárgyát látja,| [5] s| [6] míg a föld vérben áll,| [7] s az egész emberi nem vajúdások között új életnek indul,| [5] virágokról, s langy esti szellőről regél:| [8] azt bámulhatjuk hideg magasságban,| [9] irigyelhetjük,| [10] tisztelet- s szeretetünket azonban csak az érdemli,| [11] kinek isten szívet adott,| [12] hogy embertársai szenvedéseit megérthesse.

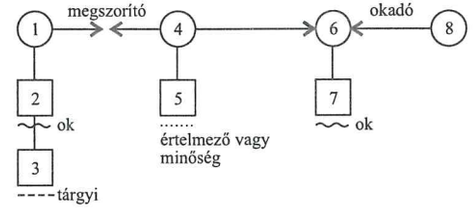
759.

[1] A házmester, [2] akinek a kezében a szél elfújja a gyertyát,| [3] és a sötétben a tulajdon háziurát vén szamarazza le,| [4] mert nagyon erősen csengetett,| [1] csak olyan tragikus regényhős,| [5] mint a szépasszony,| [6] akinek akkor támad pattanás az orra hegyén,| [7] mikor hosszú lelki tusakodás után rászánja magát a légyottra.

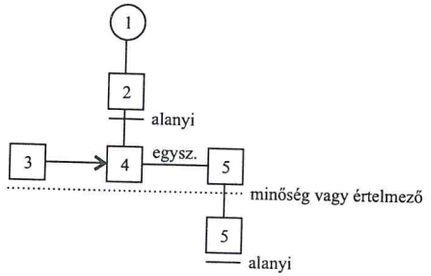
760.

[1] Eredetileg legyeket akartam kutatni,| [2] mivel úgy éreztem,| [3] hogy azon a területen rengeteg a felfedeznivaló,| [4] nem sikerült azonban a háború alatt rovartűket beszereznem,| [5] amelyek szükségesek lettek volna a gyűjtésükhöz,| [6] így| [7] mivel a helyzet a háború után sem sokat változott,| [6] inkább hangyákkal kezdtem foglalkozni,| [8] azokat ugyanis alkoholos üvegekben is gyűjthettem.

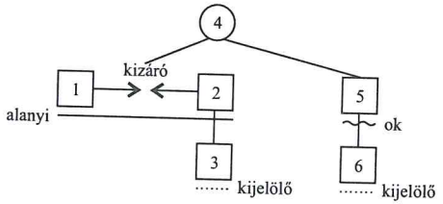
761.

[1] Mindezekből már az is kitetszik,| [2] hogy nem osztom egészében a költészet funkciójának alapvető megváltozásáról keletkezett elgondolásokat,| [3] melyek szerint a modern költő már nem hisz a vers tudatformáló hatásában,| [4] s ezért mint költő lemond a társadalmi cselekvésről,| [5] s egyik törekvése éppen az,| [6] hogy lerombolja vagy ironikus megvilágításba helyezze a régi – mára már anakronisztikusnak vélt – költőképzeteket.

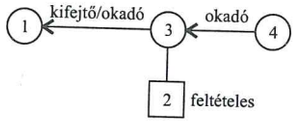
762.

[1] Aki a tudomány körében semmi újat nem talált is,| [2] hanem mindig csak azon ösvényen tartotta magát,| [3] melyen előtte mások jártak,| [4] legalább az által érdemli utódainak köszönetét,| [5] hogy az ösvényt,| [6] melyet használt,| [5] tágabbá és járhatóbbá tette.

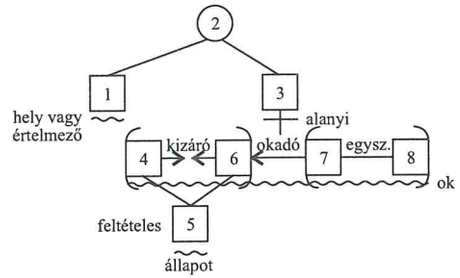
763.

[1] Legelőször is kapj bele ismét a „Toldi"-ba;| [2] ha már a fejét és a lábát megcsináltad,| [3] kötelességed a derekát is megcsinálni,| [4] különben vétkezel isten és ember ellen.

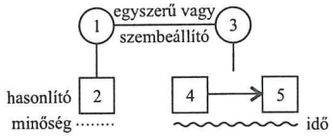
764.

[1] Amerre én ásatni járok,| [2] mindenütt az a hírem,| [3] hogy én vagyok a világon a legtökéletlenebb ember,| [4] mert| [5] ha tökéletes lennék,| [4] akkor nem a halottakat szedném ki a föld alól,| [6] hanem az élőket raknám a föld alá,| [7] hiszen az kevesebbe kerülne,| [8] s jobban bírnánk egymástól élni is.

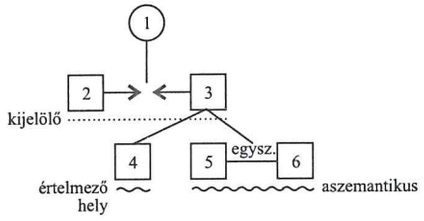
765.

[1] A nagyszombati egyetem olyan autonómiával,| [2] mint amilyen a bécsinek volt,| [1] soha nem rendelkezett,| [3] és| [4] amikor a hittani, jogi, bölcsészi karhoz 1770-ben az orvosi kar is csatlakozott,| [5] s így az egyetem teljes lett,| [3] egészen hasonlóvá vált a bécsihez.

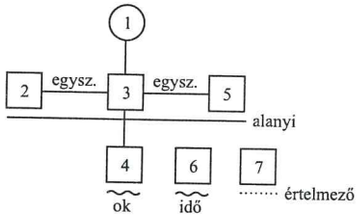
766.

[1] Minden igyekezet dacára már akkor kifejlődött az a helyzet,| [2] hogy a diplomás orvosok nem szívesen mentek ki a vidék kisebb községeibe,| [3] hanem a városokban telepedtek meg,| [4] ahol több jövedelemre volt kilátásuk,| [3] tekintet nélkül arra,| [5] hogy e helyeken csakhamar túl sok orvos gyűlt össze,| [6] és a vidék bajait semmi sem enyhítette.

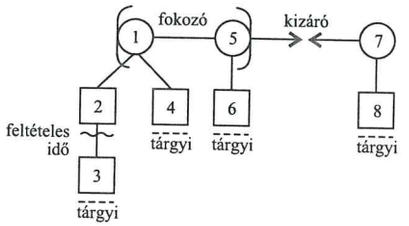
767.

[1] Voltak,| [2] akik fogukat csikorgatva rohantak a tűzben, |[3] s harcoltak csak azért,| [4] mert ellene mit se tehettek, |[5] s| [6] míg riadozva aludt körülöttük a század a mocskos éj fedezéke alatt,| [5] a szobájuk járt az eszükben, |[7] mely sziget és barlang volt nékik e társadalomban.

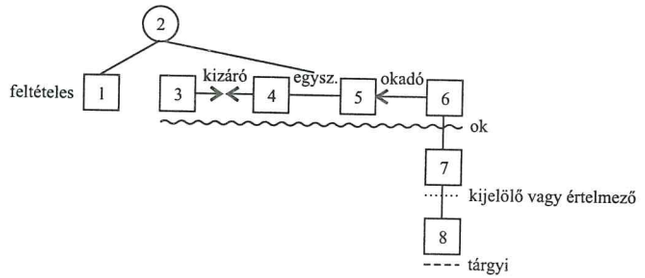
768.

[1] A pusztaitól,| [2] ha azt akarták tudni,| [3] hová való,| [1] nem azt kérdezték,| [4] hol lakik,| [5] még kevésbé,| [6] hogy hol született,| [7] hanem| [8] hogy kit szolgál.

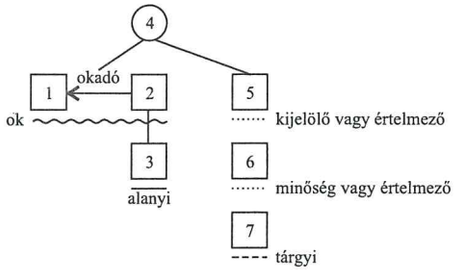
769.

[1] Ha csakugyan ezért nem szívelhette keresztanyámat apám,| [2] akkor nem volt igazságos hozzá,| [3] mert keresztanyám bizonyosan nem kívánt magának semmiféle kiváltságot,| [4] hanem inkább zúgolódás nélkül viselte a reá rótt terheket,| [5] s engem is erre igyekezett nevelgetni,| [6] mert szívesen és hosszasan tanítgatott mindenféle dolgokra,| [7] amelyekről azt remélte,| [8] mohó szívem és nyugtalan elmém pallérozására szolgálnak majd.

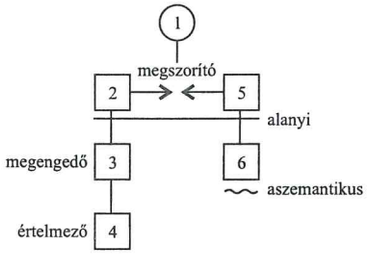
770.

[1] Miután a férfiak természetszerűleg csak két helyen találhatók: a kaszárnyákban és a korcsmákban,| [2] mert| [3] akik a kolostorokban imádkoznak,| [2] többnyire nem számítanak,| [4] Mariancsics Lenke a laktanyák helyett a korcsmákat kereste fel,| [5] ahol mindenütt voltak ismerősei,| [6] akik megértették,| [7] hogy mily nehéz egy „magányos lány"-nak a helyzete.

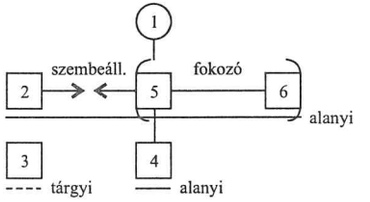
771.

[1] Valószínűleg az a helyzet,| [2] hogy a felnőttek,| [3] legyenek bár fiatal felnőttek is,| [4] akiknek már állásuk, családjuk van,| [2] neki-nekifutnak a tanulásnak a nyelvtanfolyamokon,| [5] de igazán már nincs energiájuk arra,| [6] hogy rendesen megtanuljanak egy nyelvet.

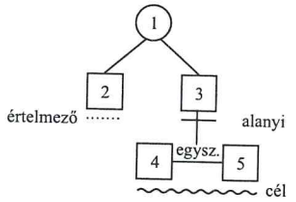
772.

[1] Általánosan elfogadott szokás,| [2] hogy azt,| [3] kinek egy rögeszménye van,| [2] az őrültekhez zárják;| [4] ki többel bír,| [5] szabadon jár körül,| [6] sőt néha igen kitűnő embernek tartatik.

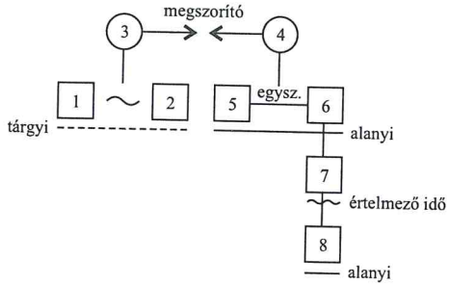
773.

[1] Esti Kornél társaságában,| [2] mely csupa hasonszőrű, húszéves fickókból állott,| [1] nemegyszer előfordult az is,| [3] hogy valakit hirtelen, minden ok nélkül pofon akartak vágni, csak azért,| [4] hogy élvezzék a gyorsan támadt drámai helyzetet,| [5] s mintegy kísérletezzenek vele.

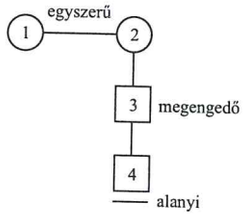
774.

[1] Mi volt igaz belőle,| [2] mi nem,| [3] biztosan megállapítani nem lehet,| [4] de az tény,| [5] hogy a hírek szép lassan elaludtak,| [6] s csak évek múlva ébredtek fel ismét,| [7] mikor azok,| [8] akik a komor Gregorics-házba behatoltak,| [7] egy piciny fiúgyereket láttak játszadozni a gyepes udvaron egy legelésző báránykával.

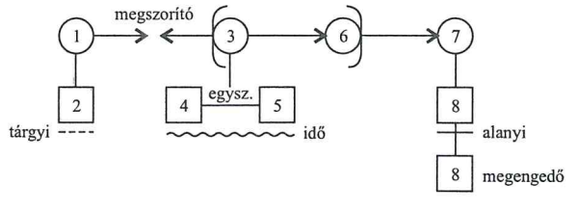
775.

[1] Kerti összejövetelt terveztünk,| [2] és| [3] bár| [4] akikre legjobban számítottunk,| [3] a rossz idő miatt nem jöttek el,| [2] igen jól szórakoztunk.

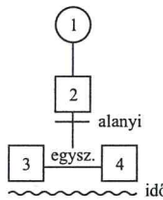
776.

[1] Ferencről mindenki úgy tudta,| [2] hogy kiváló mesterszakács,| [3] de| [4] amikor a húsos palacsintát készítette,| [5] és a mártást főzte,| [3] belerakta a forró olajba a paradicsomszószt,| [6] ezért persze az leégett,| [7] így aztán kiderült,| [8] hogy| [9] bár jól ért a levesekhez is, a főzelékekhez is,| [8] azért neki is vannak hiányosságai: a mártások.

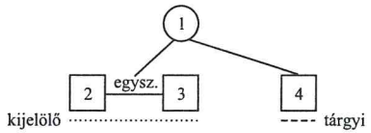
777.

[1] Az is megesett,| [2] hogy| [3] mire odalökték neki az elorzott pokrócot,| [4] s ő visszabotorkált a helyére,| [2] már a szalmazsákját, párnáját sem találta, csak az ágy vasvázát, s a csupasz deszkákat.

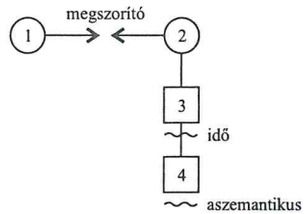
778.

[1] Azokban a bajokban,| [2] amelyekben a hiúság nem táplálja a bánatot,| [3] s az örök fájdalomnak nem lenne semmi érdeme,| [1] korántse higgyük,| [4] hogy szenvedélyünk örökkévaló.

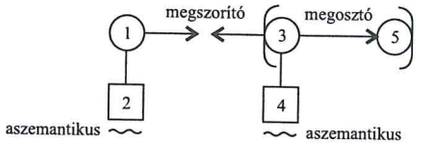
779.

[1] Már két hónapja nem esett,| [2] és persze,| [3] amikor arra szántuk el magunkat,| [4] hogy sátorozzunk,| [2] megjött a várva várt csapadékos idő.

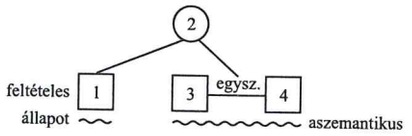
780.

[1] Tudtak róla,| [2] hogy Mikszáth háromszáz koronát is kapott egy tárcáért,| [3] de egyrészt meg voltak győződve arról,| [4] hogy ez is csak nagyon ritkán történt meg,| [5] másrészt ezután ezen túl el sem képzeltek lehetőségeket.

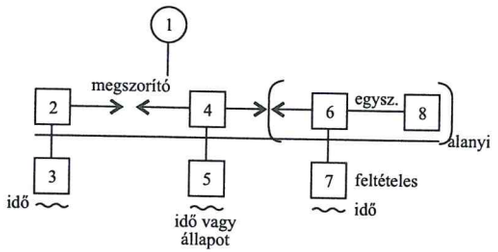
781.

[1] Ha a sajtkukacot a sajton kívül más is érdekelné,| [2] akkor a sajtkukac bizonyosan meg volna róla győződve,| [3] hogy a sajtot az ő kedvéért teremtették,| [4] és a sajton kívül nincs élet.

782.

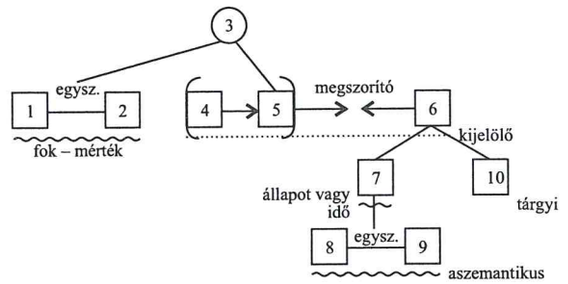
[1] Annyi bizonyos azonban,| [2] hogy nem sokkal azelőtt,| [3] hogy útnak indultunk volna,| [2] mostohám szemlátomást igen nagy, várakozással teljes izgalommal készülődött a javasasszonyhoz,| [4] ám| [5] amikor hazatért tőle,| [4] nem szólt egy szót sem az ott hallottakról,| [6] s| [7] ha apám faggatni próbálta,| [6] csak összeharapta az ajkát,| [8] és sötéten nézett maga elé.

783.

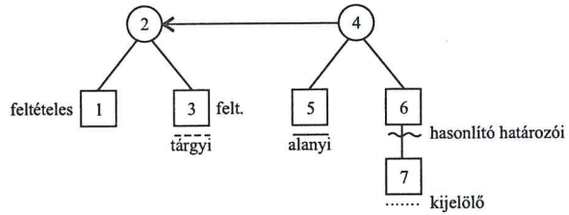
[1] Minél szűkebbek a határok egy ember körül,| [2] minél kevesebb kilátás nyílik e határok mögé,| [3] annál jobban ingerli ez a külvilágot, azokat az embereket,| [4] akik végtelen locsogásukkal és fecsegésükkel lerombolják maguk körül a személyiség falát,| [5] s ezáltal látszólag megkönnyítik az érintkezést embertársaikkal;| [6] de| [7] miközben arra törekszenek,| [8] hogy e határokat mind tá-

gabbra vonják,| [7] s lényegében arra,| [9] hogy megszüntessék ezeket a határokat,| [6] nem veszik észre,| [10] hogy lázas szócséplésükkel saját jellemük felszámolásán munkálkodnak.

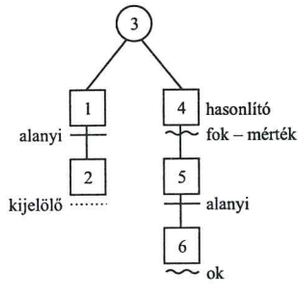
784.

[1] Ha nyárra szeretné formába hozni a testét,| [2] jól teszi,| [3] ha már most munkához lát,| [4] ugyanis| [5] aki májusban próbálja behozni a lemaradást,| [4] kevésbé tartós eredményre számíthat,| [6] mint az a túlsúlyos személy,| [7] aki már a hízás szempontjából kritikus időszakban is gondot fordít a mozgásra.

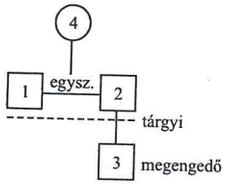
785.

[1] Akik azzal az ürüggyel üldöznek egy filozófust,| [2] hogy tanai veszedelmesek lehetnek a közönségre,| [3] éppoly értelmetlenek,| [4] mint azok,| [5] akik attól félnének,| [6] hogy az algebra tanulmányozása megdrágítja a kenyeret a piacon.

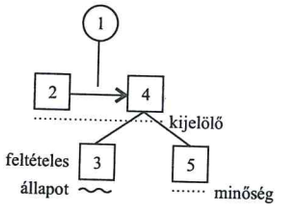
786.

[1] Hogy befelé a vakok is látnak,| [2] hogy odabent ők is felépítik maguknak a külvilág mását,| [3] ha kissé tökéletlenül is,| [4] a maga gyerekeszével nem is kétlette.

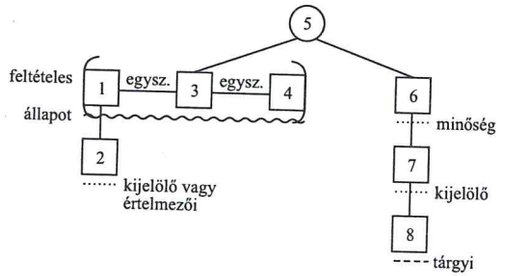
787.

[1] Történelmünk utolsó másfél századában tettek szert arra a tapasztalatra,| [2] miszerint kizárólag a közös tulajdonság óvhatja meg őket bármilyen egyéni ostobaságtól;| [3] ha| [4] tehát| [3] egyéni tudásukat nem osztják meg egymás között,| [4] akkor közösen sem követhetnek el olyan ostobaságot,| [5] ami által meggyűlhetne a bajuk egymással avagy másokkal.

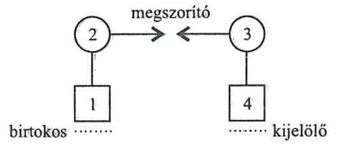
788.

[1] Ha az író saját körét s a társaságot,| [2] melyben született, növekedett és él,| [1] nem ismeri;| [3] ha arról magának bizonyos egyoldalú, beteges fogalmat alkotott,| [4] s az embereket e fogalom szerint vezeti az olvasó elé:| [5] véleményünk szerint éppen oly hibát követ el,| [6] mint amaz angol turista,| [7] ki pár vöröshajú nővel találkozván, azt írta,| [8] hogy azon országban a nőknek mind vörös hajuk van.

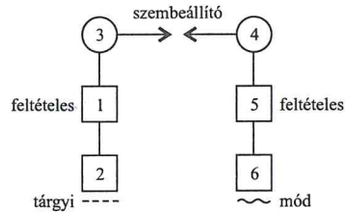
789.

[1] Amit az iskolában tanultunk,| [2] annak legnagyobb részét elfelejtjük,| [3] de a hatás,| [4] melyet egy jó oktatási rendszer szellemi tehetségeinkre gyakorol,| [3] megmarad.

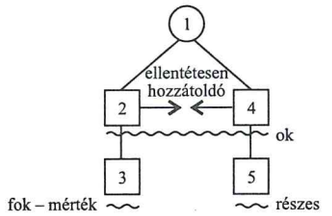
790.

[1] Ha mindenki azt gondolja rólam,| [2] hogy sikeres vagyok,| [3] akkor irigyem is bőséggel akad,| [4] de| [5] ha úgy vélekednek,| [6] hogy sikertelen vagyok,| [4] még a jónak hitt ismerőseimet is elveszíthetem.

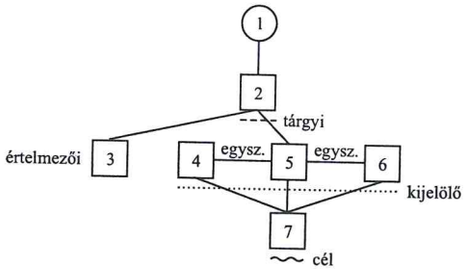
791.

[1] Az angolszász világ legkedvesebb beszédtémája nemcsak azért lett az időjárás,| [2] mert az időről való elmélkedés olyan kevés műveltséget igényel,| [3] hogy mindenkinek büntetlenül járhat a szája,| [1] hanem azért is,| [4] mert| [5] akié a föld,| [4] csak annak fontos az idő.

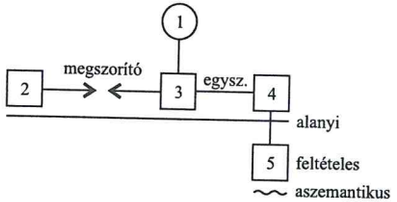
792.

[1] Meg kell jegyezni,| [2] hogy még Istvánffy is,| [3] aki lelkesen és részletesen ismerteti Bécs ostromát és hősies védelmét,| [2] hangot ad annak a gyanújának,| [4] hogy Ibrahim fővezér, a kormány elnöke, szabotálta a hadműveleteket,| [5] elhanyagolta a tüzérséget,| [6] s általában mindent elkövetett,| [7] hogy a védelemnek könnyű dolga legyen.

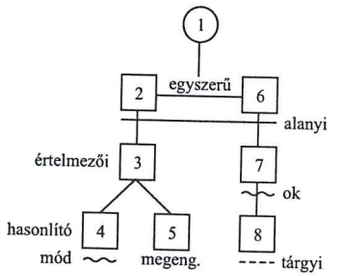
793.

[1] Vannak elegen,| [2] kik nem állítják ugyan,| [3] de napi olvasmányuk német, francia, angol nyelvű,| [4] s elbájolva pl. a francia szellemességtől, büszkék,| [5] ha annak gyönge utánzóivá lehetnek.

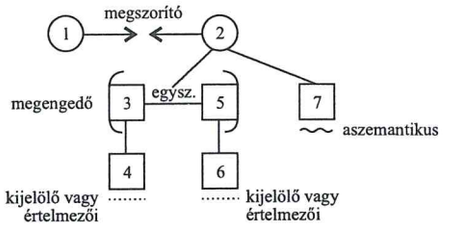
794.

[1] Kiderült azonban,| [2] hogy Helena asszonyt,| [3] aki| [4] akár a macska,| [5] bárhogyan is fordult a sorsa,| [3] mindig a talpára esett,| [2] máris hívogatja valaki a házába mindenesnek,| [6] s ő félig-meddig már el is ígérkezett,| [7] mert sejtette,| [8] hogy minálunk nem sokáig lesz maradása.

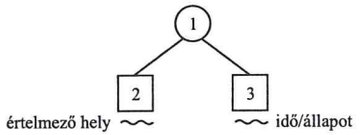
795.

[1] Az idő rendkívül kedvező vala,| [2] s| [3] bár a hetek,| [4] melyeket utazásomra szántam,| [3] elteltek,| [5] s a vidéket,| [6] melyet ez ízben meglátogatni akartam,| [5] rég bejártam,| [2] nem határozhattam el magamat arra,| [7] hogy visszatérjek.

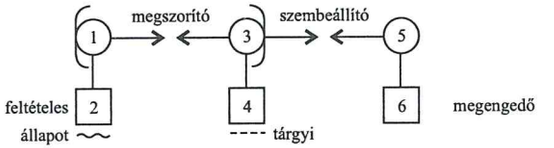
796.

[1] A Szilágyi-emléknél,| [2] ahol a pálya nagyon hirtelen fordul,| [1] a nő,| [3] amint kormányzott,| [1] a bot végével megütötte János halántékát.

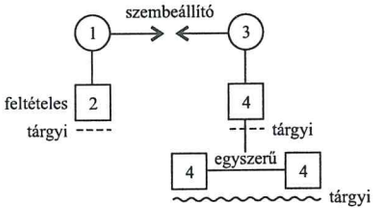
797.

[1] Mi hajlandók vagyunk a historikusnak még a csodálatos dolgokat is elhinni, kivált,| [2] ha diplomákkal ostromolva sarokba szorítja hiedelmünket,| [3] de a drámaírónak csak azt hisszük el,| [4] mit a természet örök, kétségbe nem vonható törvényei szerint képes bebizonyítani;| [5] mást,| [6] ha mindjárt esküszik is,| [5] senki fiának nem fogunk elhinni.

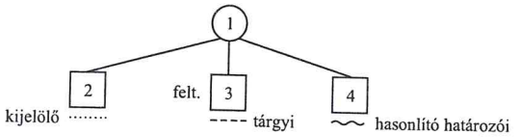
798.

[1] Péter szerette volna, ha idén karácsonykor házasodnak össze,| [2] Kati viszont azt hajtogatta,| [3] hogy jobb lenne várni még egy-két évig,| [4] mert Péter fizetése nem túl magas,| [5] és így is sokszor két kézzel szórja a pénzt.

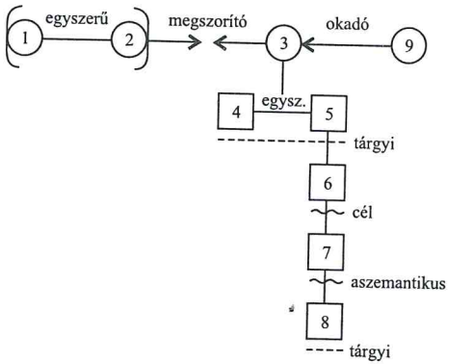
799.

[1] Az az író,| [2] akinek nincs érzéke igazság és igazságtalanság iránt,| [1] jobban tenné,| [3] ha az „Eminens Diákok Iskolájának" az Értesítőjét adná ki,| [4] mint hogy regényeket írjon.

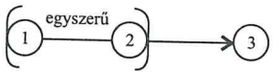
800.

[1] Évmilliókat töltött az emberiség a földön,| [2] jégkorszakokat élt át,| [3] de| [4] hogy számok fogják uralni kései unokáit,| [5] hogy végül mindenki számol, csak| [6] hogy teljesen biztos dolgot mondjon olyasmiről,| [7] amiről senki sem tudja,| [8] hogy mi,| [3] azt már nem láthatták előre elődeink,| [9] hiszen már ők is káoszban éltek.

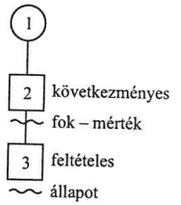
801.

[1] Ne legyen a népszínműíró kiváltságos poéta,| [2] s ne legyen a színpadra vitt paraszt egy daloló mese-alak,| [3] akkor nem lesz okunk panaszkodni a közönség megváltozott ízléséről.

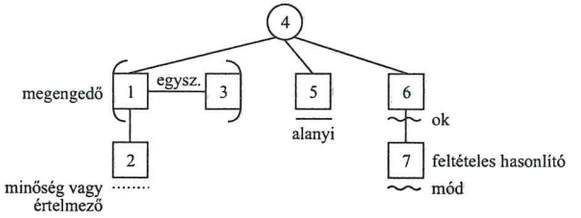
802.

[1] Oly hatalmasnak hiszem én a népet,| [2] hogy| [3] ha felkel és összetart,| [2] a ropogva összerogyó ég boltozatait is képes fenntartani erős karjaival.

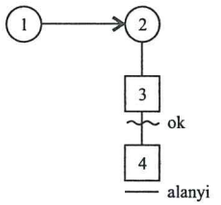
803.

[1] Bár valamennyi teremben,| [2] amelyen eddig áthaladtam,| [1] csukva volt az ablak,| [3] s még nehéz függönyök is fedték,| [4] látni való volt,| [5] hogy a légvonat valahol mégiscsak behatol a házba,| [6] mert a gyertyák lángja meg-megingott,| [7] mintha a szél fújna.

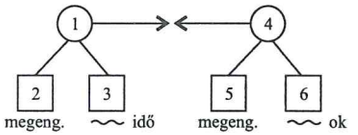
804.

[1] Elkezdett esni az eső,| [2] de| [3] mivel| [4] aki velem jött,| [3] nem hozott esernyőt,| [2] vissza kellett fordulnunk.

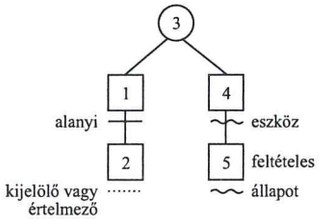
805.

[1] A kígyó,| [2] bárhogy vagdalják össze diribdarabra,| [1] él mindaddig,| [3] míg a napvilág rásüt;| [4] a politikai svihák pedig,| [5] bármily ép legyen,| [4] csak addig él,| [6] míg a nap rá nem világít.

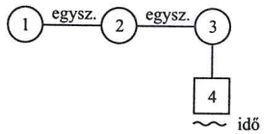
806.

[1] Aki a hibákat,| [2] melyeket elkövetett,| [1] nagyon is megbánja,| [3] avval vigasztalhatja magát,| [4] hogy| [5] ha ezeket elkerülte volna,| [4] bizonyosan másokat és talán még nagyobbakat követett volna el.

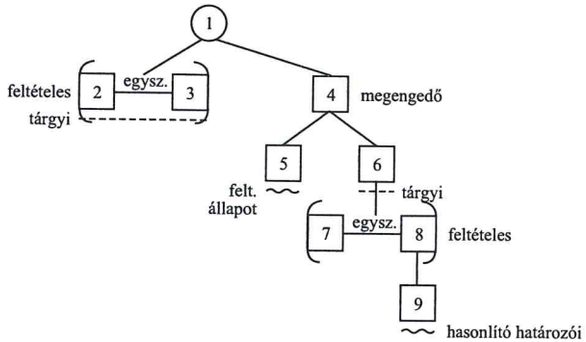
807.

[1] Szindbád leemelte a koporsófedelet,| [2] elhelyezkedett a koporsóban,| [3] de| [4] mielőtt kényelmesen kinyújtózott volna,| [3] a koporsófedelet magára húzta.

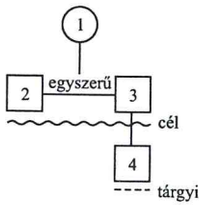
808.

[1] Kitűnő emberek többnyire igen rossz néven veszik,| [2] ha kevesen osztoznak nézeteikben,| [3] s a többség mások után indul,| [4] pedig| [5] ha jól meggondolnák,| [4] be kellene látniuk,| [6] hogy| [7] ha mindenki osztoznék nézeteikben,| [8] s nem állnának máshol,| [9] mint az emberek többsége,| [6] nem volnának kitűnő emberek.

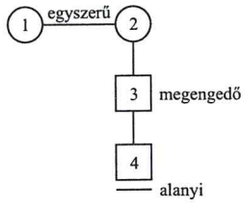
809.

[1] Minket már csak azért hallgattak ki,| [2] hogy a legaggályosabb lelkiismeretességgel járjanak el a vizsgálatban,| [3] és minden oldalról ellenőrizzék azt,| [4] amire már úgyis teljesen fény derült.

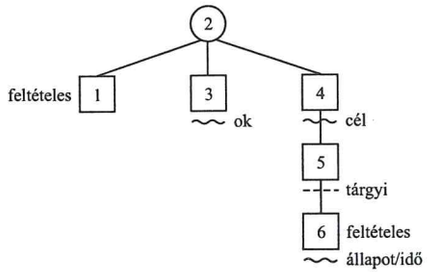
810.

[1] Föltették az első kérdést, | [2] és| [3] bár| [4] aki mellettem ült,| [3] folyton magában beszélt,| [2] sikerült egészen jól megfogalmaznom a választ.

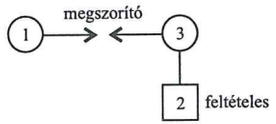
811.

[1] Ha a sitten a nevelőtiszt behívat,| [2] azt vagy azért teszi,| [3] mert felkészít a másnapi fegyelmi tárgyalásra,| [2] vagy pedig,| [4] hogy megkérdezze,| [5] hogy| [6] ha szabadulok,| [5] hová megyek dolgozni.

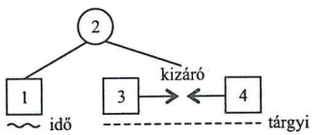
812.

[1] Kirándulást tervezünk,| [2] ha| [3] azonban| [2] esik az eső,| [3] nem megyünk el.

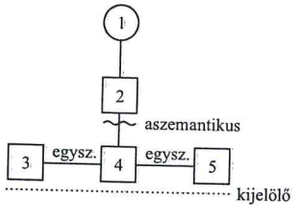
813.

[1] Amikor azonban közelebb ért,| [2] látta,| [3] hogy nem a házak lángja az ott,| [4] hanem két hatalmas máglya a falu szélén.

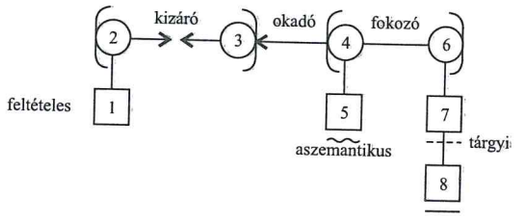
814.

[1] És rájött,| [2] hogy fájdalmasan esik megszokni a gondolatot,| [3] hogy azért a kislányért egyszer csak érte jön valamelyik jókedvű fiatalúr,| [4] elviszi ebből a házból,| [5] s ő nem fogja hallani többé azt a kedves hangot, azt a szép, okos beszédet.

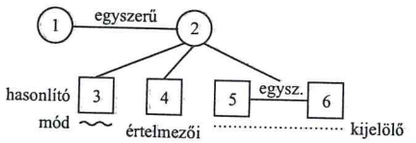
815.

[1] Ha választanom kellene a szépség és az igazság között,| [2] nem haboznék:| [3] a szépséget választanám,| [4] ugyanis bizonyos vagyok benne,| [5] hogy az még az igazságnál is nagyobb és mélyebb igazságot hordoz magában;| [6] sőt azt merem mondani,| [7] hogy ezen a világon csakis az az igaz,| [8] ami szép.

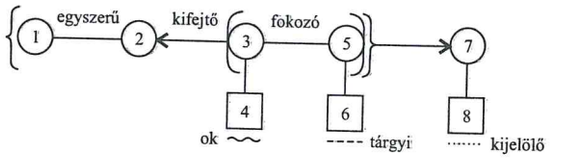
816.

[1] Hanem odahaza azután mégiscsak erőt vett rajtam a kétségbeesés,| [2] s| [3] mint akinek kedves halottja van,| [2] énelőttem is minden,| [4] amin csak megállott a tekintetem,| [2] újult erővel idézte fel azoknak az elmúlt időknek a képét,| [5] amikor még boldog s gyanútlan gyermek voltam,| [6] s apám szeretete megóvott az élet minden nyűgétől és rázkódtatásától.

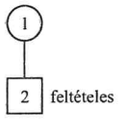
817.

[1] Munkám még mindig elevenen, erősen foglalkoztat,| [2] s érzelmeim megoszlanak az öröm és a sajnálkozás között| [3] – örülök,| [4] hogy hosszú távú terveimet véghezvittem,| [5] és sajnálom,| [6] hogy meg kell válnom könyvem számos alakjától –,| [7] így most az a veszély fenyeget,| [8] hogy csak untatnám szeretett olvasóimat személyes vallomásaimmal és egyéni érzelmeimmel.

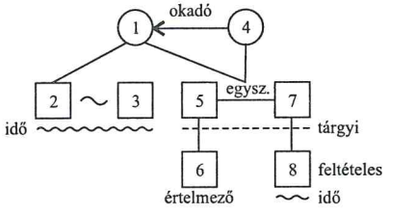
818.

[1] Önéletünkből kell tehát a regénynek vétetnie,| [2] ha célszerű akar lenni, hazai életünket ábrázolnia, hibáit mint erényeit viszonyainknak festenie beható tapintattal, s részleteit ügyesen lelepleznie.

819.

[1] Sajnálom,| [2] amikor eszembe jut,| [3] vagy amikor találkozom vele,| [4] mert csak sajnálni lehet,| [5] hogy egy ilyen colos öregember,| [6] aki még nem is lehetne szenilis,| [5] az utcán is morog magának,| [7] meg| [8] ha egyedül kiáll a balkonjukra,| [7] ott is csak monológokban elemezheti a helyzetét.

820.

a) Aki csak bírta, cipelte a vízzel tele dézsákat oda, ahol a ház lángolt.
b) Az nyitotta ki most is a leveleimet, akinek már sokszor megmondtam, hogy ilyet nem illik csinálni.
c) Annak fogok dobostortát készíteni, és annak mutatom meg az új távcsövet, aki a hét végéig a legjobb jegyeket hozza.
d) Tegnap bejött az irodába az, aki ugyanott lakik, ahol a nagymamám.
e) Nem ölelkeztem, hanem egymást támogattuk azzal, akivel tegnap megláttál.
f) Amit elmondtál, abból nem következtethetünk arra, ami végül is történt.
g) István munkája jobban sikerült, mint azt bárki is képzelte volna, ugyanis István már régóta készült titokban a megmérettetésre.

821.

a) Bár hideg volt, senki sem akarta becsukni az ablakot, sőt azt sem szerette volna senki, hogy befűtsék a kályhát.
b) Amit elhoztál, nagyon jó lesz majd arra, hogy meglepjük vele a nagymamánkat, aki nemsokára ünnepli a 80. születésnapját.
c) Úgy próbált meg segíteni az, akit a számítógépesek küldtek, hogy elővett egy olyan meghajtót, amilyet már tíz éve nem használnak.
d) Olyan volt ez a nap, és annyi volt benne az öröm, hogy nem is tudom kifejezni, amit érzek.
e) Hazamentek aludni, vagy itt maradtok nálam szórakozni, és meghallgatunk néhány számot azok közül, amiket felvettem a koncerten?
f) Miután kézbe vettem az újságokat, megkerestem a hirdetések között azt, amelyben eladó autókat kínáltak, és amely megoldotta volna a barátnőm gondjait is.

g) Annyian könyörögtek a tanulmányi osztályon az indexükért, hogy a hivatalnokoknak éjfélig benn kellett maradniuk, ugyanis két hétre bezárták az egyetemet.
h) Ellenőrizni akartam a reggeli vonat indulását, amelyikkel Kiskunfélegyházára megyek, ezért elővettem azt a szemüvegemet, amivel olvasni tudok.
i) Mostanában nem Kurtágot hallgatok, hanem Liszt-lemezeket kapcsolok be inkább, mert valahogy megszerettem a romantikusokat.
j) Gyerekkorodban is mérges voltál arra, aki rád nyitott akkor, amikor fésülködtél?
k) Természetesen nem viszünk el korcsolyázni, ha nem gyógyul a lábad gyorsabban, mint ahogy az orvos mondta.

822.

a) Akik sétáltak a parkban, megtalálták az esernyőmet ott, ahol délben napoztam, de sajnos nem találkoztak sem velem, sem azzal, akivel együtt lakom, mert mindketten elutaztunk vidékre.
b) Elcseréltük a lakásunkat egy nagyobbra, és megtudtuk, hogy annyian élnek ezen a környéken a barátaink közül, hogy sok találkozót szervezhetünk, így kerestünk egy olyan helyet is, ahová nagyobb társaságok befférnek.
c) Péter vasárnaponként vagy a ceglédi fürdőbe szokott utazni Máté fiával, vagy Andrissal néz meccset, hogy kipihenje az egész heti fárasztó munkát.
d) Margitka sok időt töltött a kertben, és vagy meglocsolta a virágokat, amikor száraznak találta a földet, vagy kitelepedett a könyveivel oda, ahol nem zavarta senki.
e) Néha csak úgy szomjas lett, bár elég sok folyadékot fogyasztott, néha meg azt érezte, hogy állandóan álmos.
f) Zsuzsi furcsának találta az új monitor színeit, ráadásul elégedetlen volt a film minőségével, ezért aztán bekapcsolt egy másik számítógépet, és új lejátszóprogramot is választott.
g) A második testvér meglőtte, a harmadik testvér hazavitte, a negyedik testvér pedig megfőzte, amire az első vadászott.
h) Én is pakolhatok, vagy te csomagold össze úgy a ruháidat az útra, ahogyan az anyukádtól láttad, és ahogy neked is a legpraktikusabbnak tűnik.
i) Nem akarok papírhajót hajtogatni, hanem azzal fogok szórakozni, amit tegnap vettetek nekem, sőt az új társasjátékot is szeretném kipróbálni.